

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/68/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823010535
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vojtech Chmelan
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2023:3823010535.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi samosudcom Mgr. Vojtechom Chmelanom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 5. septembra 2023 rozhodol

rozhodol:

Obžalovaný: A. B. C. D. E. F. G. H., nar. XX.XX.XXXX v Bojniciach, okres Prievidza, trvale bytom mesto Prievidza, okres Prievidza, t.č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava,

uznáva sa za vinného, že:

dňa 09.05.2023 v čase približne okolo 15.00 hodine na autobusovej zastávke ZŠ Energetikov v Prievidzi, pristúpil k poškodenému maloletému A. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorý v ruke držal mobilný telefón zn. Samsung Galaxy J5 2016 Dual gold, model: SM-J510FN/DS, E. X: XXXXXX/XX/XXXXXX/X, E. X: XXXXXX/XX/XXX/XXX/X s pamäťovou kartou a so SIM kartou s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, v knižkovom obale bledomodrej farby s motívom mačky v slnečných okuliarech, povedal mu „daj sem ten mobil“, následne mu tento mobilný telefón vytrhol z ruky, v ktorej ho poškodený držal a rozutekal sa s ním do blízkeho lesoparku približne 100 m od autobusovej zastávky, kde mobil rozobral tak, že z neho vybral batériu a túto spolu s mobilným telefónom vložil do igelitového vrečka, čím poškodenému spôsobil škodu vo výške 69,50 eur, pričom vzhľadom na výzor poškodeného mu muselo byť zrejmé, že sa jedná o dieťa,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe a čin spáchal na chránenej osobe - dieťati,

č í m s p á c h a l

zločin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. v znení zákona číslo 105/2022 Z.z.,

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam) k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenej D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., B. J. K. XXX/X škodu vo výške 69,50,- eur.

o d ô v o d n e n i e :

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný A. B. urobil vyhlásenie podľa § 257 ods.1 Trestného poriadku tak, že po poučení o jeho právach vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe okresného prokurátora. Po vyhlásení obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, prokurátor žiadal vyhlásenie obžalovaného prijať.

Súd uznesením vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, prijal jeho vyhlásenie a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku uvedeného v obžalobe sa nevykoná a vykoná sa len dokazovanie ohľadne trestu a ochranného opatrenia a náhrady škody a oboznámil sa so znaleckým posudkom, so správami o povesti na obžalovaného, s odpisom z registra trestov.

Súd vzhľadom na vyhlásenie a doznanie obžalovaného A. B. jeho konanie tak po stránke subjektívnej, tak i po stránke objektívnej kvalifikoval ako zločin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. v znení zákona číslo 105/2022 Z. z., pretože obžalovaný A. B. si prisvojil cudziu vec a to mobilný telefón, tým že sa jej zmocnil proti vôli poškodenej a čin spáchal na veci, ktorú mal maloletý pri sebe, teda spáchal čin na chránenej osobe – dieťaťi. Sud poukazuje na to, že podľa § 127 ods. 1 Trestného zákona sa dieťaťom rozumie osoba mladšia ako osemnásť rokov, ak Trestný zákon neustanovuje inak a podľa § 130 ods. 4 Trestného zákona sa prisvojením veci rozumie odňatie veci z dispozície vlastníka alebo inej osoby, ktorá ju má oprávnené, bez súhlasu, s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou vecou. Objektom uvedeného zločinu je vlastnícke právo, objektívna stránka spočíva v prisvojení si cudzej veci zmocnením sa jej v spojení s niektorým resp. niektorými alternatívne uvedenými konaniami v § 212 ods. 1 písm. a) až písm. g) Trestného zákona a cudzou vecou sa rozumie vec, ktorá nepatrí páchatelovi buď vôbec, alebo nepatrí výlučne len jemu a páchatel sa veci zmocní, keď majiteľovi odníme vec z jeho dispozície a vytvorí si možnosť s vecou úmyselne a svojvoľne disponovať. Spáchanie skutku je obžalovaného preukázané dôkazmi z prípravného konania a to najmä výpoveďou poškodenej D. B., svedka maloletého A. B., a svedka B. L., ktorých vierohodnosť nie je nijako spochybnená, zápisnicou o obhliadke miesta činu a ďalšími listinnými dôkazmi.

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil zo spisom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T 212/2009 – z toho: rozsudkom zo dňa 21.09.2009, z ktorého vyplýva, že obžalovaný A. B. bol odsúdený pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov a 9 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný A. B. svojím konaním porušil záujem spoločnosti na ochrane majetku fyzických osôb a ochrane maloletých osôb pred negatívnymi vplyvmi voči ich osobám. Súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu v tom, že sa k trestnej činnosti doznal a túto oľutoval, priťažujúcou okolnosťou u obžalovaného je to, že už bol v minulosti odsúdený. Motívom konania obžalovaného bola zisťnosť a snaha zabezpečiť si finančné prostriedky na svoju obživu.

K osobe obžalovaného A. B. súd zistil, že v mieste bydliska o ňom bližšie informácie nie sú známe, v súčasnej dobe je vo výkone väzby. Obžalovaný nebol dosiaľ riešený v priestupkovom konaní a to v oblasti cestnej dopravy. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný doposiaľ súdne trestaný bol 6 krát, naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza zo dňa 06.03.2023, sp. zn. 1T/15/2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.03.2023 a to pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu a bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný bol v minulosti odsúdený aj za zločiny, a to rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T 1/2009 zo dňa 18.02.2009, rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T 15/16 zo dňa 18.05.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23To 85/16, kde mu bol uložený vždy uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste, vzhľadom na osobu obžalovaného, jej doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, uložil súd obžalovanému za použitia § 212 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam) nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia

slobody. Súd v prípade obžalovaného zistil, že základná sadzba u obžalovaného je 3 roky až 12 rokov, z dôvodu, že obžalovaný sa dopustil opätovne zločinu, súd musel dolnú hranicu zvýšiť o jednu polovicu, teda základná sadzba po úprave bola 6 rokov a 6 mesiacov. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že hoci v prípade obžalovaného sa jedná o osobu, ktorá pácha stále po prepustení z výkonu trestu trestnú činnosť, hoci sa dopustil trestnej činnosti voči maloletej osobe, že vzhľadom na okolnosti prípadu, správanie sa obžalovaného pri páchaní trestnej činnosti, následky po spáchaní trestnej činnosti (podľa vyjadrenia poškodenej na maloletom toto nezanechalo výrazné stopy) za neprimerane prísne ukladať trest už len v samej spodnej hranici teda v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov, preto súd prihladol na stanovisko trestno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017, podľa ktorého je možné v prípade uznania viny páchatelom podľa § 257 ods.1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), ukladať trest za použitia ustanovenia § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam), teda ako v prípade uzavretia schválenia dohody o vine a treste, preto súd využil toto ustanovenie a obžalovanému uložil trest pod dolnú hranicu takto zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Pokiaľ obžaloba navrhovala uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody v prvej polovici takto zákonom stanovenej trestnej sadzby, súd dospel k záveru, že takýto trest by bol neprimerane prísny, a podľa názoru súdu aj trest kratšieho trvania bude na prevýchovu obžalovaného postačovať.

Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste u obžalovaného Pokiaľ obhajca obžalovaného navrhoval obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody krátkeho trvania z dôvodu, že obžalovaný sa k trestnej činnosti doznal a napomáhal orgánom činným v trestnom konaní objasniť jeho trestnú činnosť, z dôvodu, že konaním obžalovaného nenastal vážny následok na maloletom, z dôvodu, za akých došlo k páchaniu trestnej činnosti zo strany obžalovaného, poukazoval, že Okresný súd v Liptovskom Mikuláši za obdobnú trestnú činnosť uložil podmienečný trest, resp., že Krajský súd Banská Bystrica uložil nepodmienečný trest 18 mesiacov, teda aby súd využitia § 39 ods. 1 Trestného zákona, tak súd jeho návrhu nevyhovel. Súd poukazuje na to, že súd nezistil podmienky na použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona a ani na použitie § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona (zo znaleckého posudku, ktorý bol na hlavnom pojednávaní prečítaný vyplýva, že obžalovaný mal zachované rozpoznávacie a aj ovládacie zložky) a to že obžalovaný napomáhal k objasneniu trestnej činnosti (§ 36 písm. n) Trestného zákona je zohľadnené v ustanovení § 39 ods. 2 písm. d), ods. Trestného zákona.

Súd mal za to, že takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody bude v dostatočnej miere vplývať na prevýchovu obžalovaného a splní aj svoj účel.

Poškodená si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody, škoda bola dokladovaná, preto súd zaviazal obžalovaného k náhrade škody tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.